

בית המשפט זיכה נאשם בעל תג נכה מחניה על מדרכה וקבע שאין כלל קטגורי לסיכון או הפרעה

בית המשפט דן במקרה שבו נאשם בעל תג נכה הואשם בחניה על מדרכה בשלושה מועדים שונים בעיר ראשון לציון. הנאשם לא הכחיש את העובדה שהחנה את רכבו על המדרכה, אך טען כי רכבו נושא תג נכה ולכן חנה כדין בהתאם להגנה הקבועה בחוק חניה לנכים.

במסגרת הדיון, הנאשם טען כי לא היה מקום להגיש נגדו כתב אישום, מאחר והחוק מאפשר לנכים לחנות על מדרכה בתנאים מסוימים. בית המשפט בחן את טענות הנאשם ואת הוראות החוק, והגיע למסקנה כי לא ניתן לקבוע כלל קטגורי לפיו חניה על מדרכה מהווה סיכון או הפרעה באופן אוטומטי.

בית המשפט ציין כי יש לבחון כל מקרה לגופו, תוך התחשבות במצב המדרכה, תנועת הולכי הרגל, והאם החניה אכן גרמה להפרעה או סיכון ממשי. במקרה זה, לא הוכח כי החניה של הנאשם גרמה להפרעה או סיכון, ולכן הוחלט לזכותו.

החלטה זו מדגישה את החשיבות בבחינת כל מקרה לגופו, במיוחד כאשר מדובר בנכים הזכאים להקלות בחניה. היא

עשויה להשפיע על מקרים דומים בעתיד, בהם יידרש בית המשפט לבחון האם חניה על מדרכה אכן מהווה הפרעה או סיכון.